

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

PATRONEN

Toneelspel

door

Frouke Fokkema

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2000
Nr.2640

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens bvba
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens bvba worden gestuurd. Enkele dagen voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteursrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

International Theatre & Filmbooks
Amsterdam

TARIEFCODE A2

© 1998 Toneelfonds J. Janssens/Frouke Fokkema

Niets uit deze uitgave mag worden veelelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

Laurens
Merrie
Eefje

1.

– *Het publiek dient als toehoorder. Links voor op het podium staan een tafel en een stoel.*
Laurens, gekleed in wit kakipak komt aangelopen.
Hij gaat zitten en steekt eerst een sigaret op. –

LAURENS

Opvallend stil als ik binnenkom.
Zonet hoorde ik nog geroezemoes
en ineens is het stil.
Nu houd dan maar ook even je mond.
Straks heb je nog genoeg te bespreken.
Heb je tenminste een onderwerp
of geen onderwerp.
Ik vreet je heus niet op.
Zo, wat zal ik bestellen.
Een jonge op de vroege morgen verdien ik wel.
Draai je nou niet meteen om.
Maar zie je die smoelen?
Kijk hoe ze me aanstaren.
Ze wachten totdat ik in het Fries begin.
Maar ik begin niet in het Fries.
Ik wens hun vriend nooit te worden.
Niet in Friesland.
In Friesland nooit.
Zo, jongens, he he.
Ben blij dat ik er even uit ben.
– *kijkt naar achteren* –
Kijk daar komt de Johanna Lucretia binnenvaren.
Een eikehouten gaffeltopzeilschoener.
Mooi scheepje. Het lijkt me verdomde koud.
Nee, ik?
Nee, ik verdom het nog om mee te zeilen.
Dat kennen we nu wel.
Zo'n scheepje volgepropt met idealisten.
Klittegeest.
Ik behoor tot de echte zeerotten.
Ik ben nog een van de weinigen, geloof ik.
– *kijkt weer* –
Dat zie je toch zo, daar heb je geen verrekijker voor nodig.
Zelfs in Indië droeg ik nooit een zonnebril.

Gewoon vlijmscherpe ogen.
Ogen goed
gehoor goed
reuk goed
kortom de zintuigen zijn okay.
Maar nu de rest
dat vertel ik je straks liever.
Nee ik doe geen donder aan sport. Flauwekul.
Ik kijk er graag naar.
Maar bijvoorbeeld laatst nog.
Kruipt het zootje van de buurman op m'n schoot,
klimt op m'n schouders
en geeft me een lel op m'n hoofd
en daar moest ik van dat joch op m'n knieën door de
kamer.
Hij was bepaald niet licht.
Ga je vanavond naar een toneelvoorstelling?
Wat zoek je daar in godsnaam?
Ik verveel me er altijd dood.
Ik kan er over meepraten.
Niet dat ik er echt iets mee te maken heb.
Indirect alleen, alleen indirect.
Nee, mij zie je er niet meer, de ene rotvoorstelling na
de andere zie je hier.
Neem nou eens de stoelen,
dat is het enige wat me echt interesseert.
Want tenslotte moet ik het daar de hele avond mee
doen.
Vooral als je een derderangs amateurgroep ziet, dan
dwalen je gedachten regelrecht naar het zitvlak.
Wat wil jij bij het toneel?
Ga toch varen, jongen!
Ja, ik ken zo'n acteur, een van onze betere.
Die moest op aanraden van zijn therapeute aan varen
denken.
Tijdens de meest moeilijke rollen denkt hij aan een
gaffeltopzeilschoener.
Ik vond dat nog niet zo'n gekke tip. Zegt dat mens:
"Ga je je nu benauwd voelen tussen die ijdele oenen,
doe dan net of je een scheepje voorbij ziet komen."
Ja, ik vind ze vreselijk ijdel.

Als ik al die narcistische nekken van ze zie, dan ga je
toch over je nek, man.
Je moet het zelf weten.
Je kan beter naar een grote stad gaan.
Hier zit zo'n bierdorpsgezelschap met een of andere
dorpspotentaat.
Iedere avond optreden in Hommels, Hindeloopen,
Oenkerk.
Mij zou het leegzuigen.
Heb jij ooit een Fries zien lachen?
Al doe je de leukste act, geen spier.
Nee, voorbij de Afsluitdijk richting het zuiden
trekken ze die muilwerken weer open.
Daar lopen ze niet allemaal met een kunstgebit.
Ik ben de enige hier die mijn gebit nog heeft.
Dat houdt nog niet in, dat ik ze overleef.
Goed, ik moet opstappen.
Dan gaan mijn vrouw en ik een kopje thee drinken.
Ja, ik heb een vrouw.
- *staat op* -
Nee, natuurlijk jongen.
Zit je ergens mee, give me a call.
Godverdomme
Godverdomme
Godgloeiende godverdomme
Daar knapt een mens zo van op.
Tot op de Barricade.

- *Hij loopt weg, de scène loopt over van café naar huis-
kamer.* -

DE KAST

- *Indrukken uit een huis.*
Merric, Laurens en Eefje. -

MERRIE - *aan tafel, schenkt de thee in* -
Wat een beeldig vrouwtje is dat toch.

LAURENS

Wie?

MERRIE

Farah Diba.

LAURENS – *leest de krant* –

Straks mag jij hem.

MERRIE

Ze krijgt een echt weduwetoetje.

LAURENS

Wat, schat?

MERRIE

Ik heb nu zo iets bijzonders voor Eefje gekocht.

LAURENS

Ja, schat?

MERRIE

Ja, een nachtjapon.

LAURENS

Goedzo schat.
– *leest verder* –
Schenk nog eens in.

MERRIE

Je hebt nog.

LAURENS

Wat?

MERRIE

Ik ben zo benieuwd hoe ze het zal vinden.

LAURENS

Wacht eerst eens af wat zij meebrengt.

MERRIE

Wij zijn volwassen.

Wij zijn haar ouders dus moeten wij haar opvangen,
dat vergeet jij altijd.

Oh, wat jij niet allemaal vergeet. Ik zie een vlekje ei
op je das.

LAURENS - *wakker* -

Een vlekje ei, een eivlek zal je bedoelen.

MERRIE - *maakt zijn das schoon* -

Verheug me zo op Eefje.

LAURENS

Daar ben ik blij om schat.

Ze is en blijft natuurlijk een klaploper.

MERRIE

Het is nog steeds een beetje haar huis. Ik ben juist
blij dat zij zich hier direct thuis voelt zodra ze
binnenkomt.

LAURENS

Wat heb je gekocht vraag ik voor de duizendste keer.

MERRIE - *verbaasd* -

Een nachtjapon zeg ik je voor de duizendste keer.

LAURENS

Wat doe je nu schat?

MERRIE - *reikt naar de theepot, gaat met haar mouw over zijn
kopje, het kopje valt om* -

Ik wil thee.

LAURENS

Zo gaat dat niet.

MERRIE

Help me dan ook, jongen.

Help me dan ook, jongen.

LAURENS

Kijk nou eens wat je doet.

MERRIE

Oh, hier word ik nu zo moe van.

LAURENS

Doe dan ook een ding tegelijk.

MERRIE

Nou, rustig nu maar. Wat zullen we vanavond eten?

LAURENS

Poep pies kak.

MERRIE

Goed dan doe jij de boodschappen.

LAURENS

Er ligt nog genoeg in de diepvries.

MERRIE

Dan moet je dat nu eruit halen, anders ontdooit het niet op tijd.

LAURENS

Moet ik het eruit halen?

MERRIE

Ja, iets wilds.

LAURENS

Nee, dat waardeert ze toch niet.

MERRIE

Een paar kwarteltjes kun jij best missen.
Ik hoor een auto, ga eens kijken.

LAURENS

Het is een geluid van een Diesel.

MERRIE

Oh, gelukkig is ze met een taxi gekomen.

LAURENS

Wandelen kan voor haar geen kwaad.

MERRIE

Ze is net ziek geweest man.

- Eefje komt op. Knalrode lippen, ze draagt een zwarte cape. -

MERRIE *- schiet van haar stoel af -*

Oh schat, oh Eefje, vader en ik zijn zo blij, oh oh oh,
wat een lippen, geef mij maar geen zoen.
Ik heb vannacht nog koorts gehad.

EEFJE

He he, was me dat een reis.
Dag mam, dag Dad.

LAURENS

Dag mijn kind.

*- Ze zitten op hun stoel, kijken naar de tuin, zeggen niets.
Ineens wordt er iets gezegd om de spanning te breken. -*

MERRIE

Zo meisjemoes.
Vertel eens.

EEFJE

Wat ziet de tuin dit keer er fantastisch uit.

LAURENS

Je moeder heeft er ook hard in gewerkt.

MERRIE

Nou, we hebben er echt voldoening van, ik kan niet
anders zeggen.

E E F J E

Heb je m'n boek al uit, ma?

M E R R I E

Welk, kind?

E E F J E

Wat ik je vorige keer geleend heb, MONTIJN.

L A U R E N S

Nee, schat, daar beginnen we niet meer aan. Die moderotzooi moest verboden worden.

E E F J E

Hoe bedoel je?

M E R R I E

According to Garp vond jij zo goed, he schat.

L A U R E N S

Ja, dat moet Eefje maar eens lezen.

E E F J E

Is het in het Nederlands of in het Engels?

M E R R I E

In het Engels.

- Merrie staat op, loopt weg, gaat naar haar slaapkamer. -

Ik zal het even voor je halen.

- Stille -

L A U R E N S

Je moeder is doodmoe, dus doe me een lol, vertel alleen vrolijke verhalen.

Als ze maar vrolijk zijn, dan is het goed.

E E F J E

Nou, er is niets bijzonders gebeurd de laatste tijd.

LAURENS

Jij maakt toch iedere dag wel wat mee?

EEFJE

Dat vind ik wel meevallen.

LAURENS

Je leven is toch behoorlijk geëxalteerd.
Al die verhalen aan de telefoon.

EEFJE

Omdat mijn leven nu eenmaal geëxalteerd is.

- *Merrie op* -

MERRIE

Het ligt er niet.

LAURENS

Ik weet het zeker.
Ik zie het iedere dag op dezelfde plaats.

MERRIE

Waar dan?

LAURENS

Op de vensterbank. Als ik je ontbijt kom brengen zie ik het daar liggen.

MERRIE

Nou het ligt er niet.

- *Ze schenkt thee in.*

Tegen Eefje -

Proef even of het niet te sterk is.
Eefje.

EEFJE

Heb je het schilderij weggehaald?

MERRIE – *Ze schenkt er wat melk bij.* –
Laurens, jij hebt het schilderij weggehaald?

LAURENS
We vonden het hier te vol worden.

EEFJE
Waar is het nu?

MERRIE
Ja, waar heb je hem gelegd?

LAURENS
Op zolder.

EEFJE – *schrikt* –
Op zolder?

MERRIE
Weet je het zeker?

LAURENS
Ik weet het zeker.

MERRIE – *loopt weg* –
Ik ga even voor je kijken.

LAURENS
Wat voor exaltatie heb je nu weer meegemaakt?

EEFJE
Ik heb helemaal niets meegemaakt.

LAURENS
Goddank.

EEFJE
Maakte ik maar eens wat mee.